

fractionernes gølle Verden, hvori den kvinde-
lige Natur er hjemme. Ja, var det Fanta-
siens rige, delige Verden, man aabnede dem,
tvivler jeg ikke paa, at Qvinden nok vilde føle
sig fristet til at træde indenfor; men at leve i
Abstractioner, omgaaes med ubekvante Tal,
med Abditio, Subtractio osv., det er Noget,
som er hendes Væsen og Natur fremmed.
Jeg troer ogsaa, at i de fleste Pigeinstituter
foretrækker man at have en Lærer i Regning. —
Hvad Geographien angaaer, saa har den jo
ikke Meget at sige, thi de lære jo ikke Meget
deraf. — Med Hensyn til Fædrelandets Hi-
storie derimod, da skal den jo høres og for-
tælles — thi at den skulde blive lært af Bø-
ger, kan man jo ikke forlange — men, skal
den fortælles i Korthed, og skulde vi navnlig
fortælle de ældre Partier af Fædrelandets Hi-
storie, da troer jeg, den vil faae en ganske an-
den Klang for de Unges og ogsaa for Pige-
børnenes Øren, om den fortælles af en Mand,
som, hvis det kommer an paa at fortsætte
Danmarks Historie i den allernæste Tid, som
Børnepligtig kan komme til at tage virksom
Deel i at give den en nogenlunde taalelig
Skikkelse.

Saa langt som mine Erfaringer strække sig,
maa jeg derfor tillade mig at mene, at der
ikke foreligger tilstrækkelige Erfaringsbeviser for,
at man skal gaae hen og slaae fast i en Lov,
at det er ligemeget, enten man i Almueskoler
betroer Underviisningen til Mænd eller til
Qvinder.

Jeg har fornemmelig rettet disse Be-
mærkninger mod den 2den Paragraph, hvor
der tales om Landet. Om Kjøbstæderne vil
jeg tie, skjøndt jeg ogsaa kunde have Afstil-
ligt at bemærke med Hensyn til dem; der
er nemlig saa stor Forskjel paa Kjøbstæderne,
at det er vanskeligt at finde en Regel, der
passer ligegodt til dem alle. Hovedstaden
gaaer jo foran, hele dens Skolevæsen maa jo
ordnes paa en særegen Maade; de andre
Kjøbstæder følge efter i større eller mindre Af-
stand, eftersom de ere større eller mindre; det
er vanskeligt at finde Regler derfor, og jeg skal
derfor ikke for Diebliffet udtale mig desan-
gaaende. — Jeg maa kun endnu tillade mig at gjøre
en enkelt Bemærkning. Lærereinder paa Landet

kunne blive ansatte som Andenlærere. Hvad vil
nu efter Rimelighed blive Følgen deraf? Det fal-
der dem naturligt at omgaaes med Pige-
børn. Følgen vil rimeligvis blive, at der
bliver 4 Classer, 2 Pigeclasser og 2 Dreng-
classer, at Førstelæreren faaer Drengclasserne,
og Andenlæreren eller Lærereinderen faaer Pige-
classerne; med andre Ord, at der af een
Skole bliver gjort to, at der bliver to jæv-
sides løbende Skoler, en Pige- og en Dreng-
skole, hvori der accurat bliver lært det Samme.
Dette er en Tilbagegang. Ansættelsen af en
Andenlærer har nemlig allerede mange Steder
havt den gode Følge, at Skolen har faaet fire
efter hverandre følgende Classer istedetfor to.
Toclasfeshytemet er jo det ringeste. Børnene
skulde gaae i Skole i 7 Aar. Tilbringe de
disse Aar i to Classer, saa kommer der 3 Aar
paa den ene Klasse, og 4 Aar paa den anden,
men 3 og 4 Aarsclasser holde jo Børnene i
2 à 3 Aar. Skal Lærerne hvert Aar, naar han
modtager et nyt Hold Børn, der indmeldes i
Skolen eller opslhttes, begynde forfra med
dem, saa kommer han til enten imidlertid at
forlade de Andre, der ere komne længere frem,
eller til at dele sin Tid, og Tiden er temme-
lig knapt tilmaalt. Man kan neppe regne, at
et Barn har Mere end 120 Skoledage om
Aaret; lad os saa regne Forsømmelserne til
16 à 18 pCt, og altsaa drage omtrent 20 Dage
fra, saa vil der blive 100 tilbage, og naar saa
Læreren skal dele sig imellem de forskjellige
Hold og give dem hvert det Halve af sin Tid, saa
faaer hvert Barn Aaret igjennem i Virkelig-
heden kun 50 Skoledage eller en Dag ugent-
lig; det er kun Tid. At holde Børnene tilbage
i en Klasse i 2, 3 à 4 Aar, er at standse dem
og ikke at hjælpe dem frem. Hvor der er 4
Classer, bliver derimod hver Klasse en 2-Aars
Klasse, og derved Standningen mindre. Nu
forståer det sig, at en duellig Skolelærer veed
at raade Bod paa alle Mangler, veed at
hjælpe sig, at sætte Nogle til at læse, Andre
til at skrive osv. Men man skal ikke slaae sin Tid
til, at man altid faaer dygtige Skolelærere.
Det bliver desuden Lærereinderens Fortjeneste.
Skulde de, som indrette og organisere Skoler
udlaste Skoleplaner, have Noget at rose sig af,
da maae de begynde med Klasse-Inddelingen,